

Rapport om formidlingskursus og forfatterbesøg

(Udarbejdet i 1986 af Dansk Forfatterforenings gruppe af børne- og ungdomsbogsforfattere)

I forbindelse med kampagnen for børne- og ungdomsbogen i september 1985 arrangerede BU-gruppen i Dansk Forfatterforening et tilbud til skoler og andre institutioner om besøg af forfattergrupper. Individuelle besøg af forfattere er en kendt og skattet institution, men vi ville forsøge at gå nye veje, og vores tilbud indeholdt tre vigtige nye momenter:

1. flere forfattere optræder sammen,
2. gruppen supplerer sig med en repræsentant for en anden kunstart – musiker, gøgler, illustratør – eller evt. en formidler,
3. grupperne sammensættes af en blanding af kendte og mindre kendte navne.

Formidlingskursus

Alle BU-gruppens medlemmer fik tilbud om at deltage, men det var en forudsætning, at man var parat til at gå ind for de tre punkter, og at man kunne deltage i et forberedende »formidlingskursus«.

Desuden blev der indbudt et antal musikere, teaterfolk, illustratører og formidlere, som gik ind under de samme betingelser.

Et arbejdsudvalg sammensatte grupperne på forhånd, i nogen grad efter gehør, men vi søgte at tage hensyn til følgende faktorer:

1. at deltagerne ønskede at henvende sig til samme aldersgruppe (småbørn – 8-12-årige – unge),
2. at hver gruppe skulle bestå af 2-3 forfattere + en repræsentant for en anden udtryksform,
3. at hver gruppe havde et »stærkt« navn – dvs. en person, der i forvejen var kendt – + en forholdsvis ukendt.

Hovedmodellen for vores idé var Digterscenen, som optrådte som inspirator på kursusset:

Hver deltager læser op/ fortæller/ demonstrerer sit indslag, der højst må vare ca. 4 minutter. Det bliver i alt ca. 15-20 minutter pr. runde. Det vil sige, at man på en normal skoletime kan nå to runder + lidt samtale.

Modellen har vist sig meget anvendelig over for stort set alle aldersgrupper: det er afvekslende, hver kunstners særpræg sættes i

relief, de scenevante trækker de mere stilfærdige med – der sker noget.

Når det gælder skolearrangementer, fortsætter programmet med, at hver gruppedeltager går ud i en klasse og snakker med eleverne.

På formidlingskursuset blev der dannet 9 grupper; i alt 40 personer deltog. En gruppe opløste sig selv og fordelte sig på de andre grupper. Derved blev en af grupperne på 6 personer, hvilket senere viste sig at være lovlig mange.

En del forfattere var forhindrede i at deltage i kursusset, men meldte sig som reserver – og dem fik vi god brug for!

I løbet af kursusset diskuterede grupperne, hvad de ville tilbyde, og lavede et program.

Nogle grupper valgte at præsentere sig gennem et tema, det vil sige, at alle deltagerne i gruppen læste op, fortalte eller viste noget i relation til emnet. En gruppe valgte f.eks. temaet: barn i 30erne, 40erne og 50erne.

Hvordan blev vi modtaget?

På trods af forskellige brist i kommunikationsnettet, der betød, at vores tilbud kom meget sent ud i forhold til budgetter og planlægning, gik det over al forventning med bestillingerne. Især var skolerne meget ivrige, hvorimod det mange steder kneb for bibliotekerne at skaffe penge.

Vi havde lavet en aftale med de medvirkende forfatters forlag, der velvilligt sendte bøger ud til arrangørerne før et arrangement, så både lærere og elever kunne være forberedte til mødet.

Boghandlerne var blevet opfordret til at deltage i kampagnen også lokalt og bl.a. være opmærksomme på evt. lokale forfatterbesøg. Vores indtryk var, at denne henstilling ikke havde nogen virkning de fleste steder.

De 8 grupper var ude i alt 46 gange i løbet af september; det var ca. dobbelt så mange arrangementer, som vi havde turdet håbe på. Der var naturligvis mere bud efter nogle grupper end efter andre, men i det store og hele var fordelingen meget fin. Nogle grupper havde svært ved at imødekomme efterspørgslen, og ingen følte, at de blev overset.